

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9869/2022
06.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић, Бранке Дражић, Јелене Ивановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Зоран Атељевић, адвокат из ..., против тужене „Медијске мреже“ доо из Београда, чији је пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 66/22 од 10.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 66/22 од 10.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 66/22 од 10.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 131/19 од 14.12.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.12.2021. године, па до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да, поред износа досуђеног првим ставом изреке, суд обавезе тужену да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа исплати још 390.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.12.2021. године, па до исплате. Трећим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 79.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате.

Првим ставом изреке пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 66/22 од 10.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 131/19 од 14.12.2021. године у првом и трећем ставу изреке. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је сходно члану 404. Закона о парничном поступку благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на потребу уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно је да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, јер су питања на које се указује као на спорна везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа међу странкама, а побијана другостепена пресуда сагласна је са судском праксом и постојећим правним схватањима. Ревизијом се на потребу примене члана 328. став 1. ЗПП, којим је ради заједничког расправљања предвиђена могућност спајања више парница истих лица, указује у вези са начелом савесног коришћења процесних права и дужношћу суда да спречи сваку њихову злоупотребу (члан 9. ЗПП), али целисходност примене члана 328. став 1. ЗПП зависи од околности конкретног случаја. Осим тога, уз ревизију нису достављене правоснажне одлуке супротне садржине, сагласно чему није било места одлучивању о ревизији тужене ни ради уједначавања судске праксе. Такође, није било потребе да се размотре правна питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, нити да се да тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде неимовинске штете поднета је дана 26.02.2019. године са означеном вредношћу спора од 450.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора ревизијом побијаног дела од 60.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена, из ког разлога је сходно члану 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке овог решења.

Како је о ванредном правном леку тужене одлучено процесним одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке, то је сходно члану 165. став 1. ЗПП, као неоснован одбијен захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић